

sv. Jožef, aposteljni, mučenci, deviški mladeniči in deviška dekleta, duše po njegovi apostolski gorečnosti rešene, vse, vse ga blagruje, vse mu častita k taki zmagi . . . Mene pa od vseh strani angelji blagrujejo, da sem smel biti varuh takemu izvoljencu!

Moja sladka naloga pa s tem še ni popolnem izvršena: še za njegovo sveto truplo na zemlji mi je skrbeti. Vneti kristijani mi lepo pomagajo: skrbno so pobirali razpršene kapljice njegove mučeniške krvi; oteli smo sveto truplo iz krutih rok neusmiljenih sovražnikov; na altarjih se bode častilo, kjer se bodo sv. maše brale. Predno končam, moram še to posebej zapisati, da angelji jako skrbno pazimo na trupla izvoljenih Božjih, ker so bila tudi ona posvečena v sv. zakramentih in zlasti pri sv. obhajilu po najsvetejšem Telesu Jezusovem. Ko bi bile kristijanom že zdaj oči tako odprte, kakor bodo v večnosti, bi lahko videli množice angeljev na krščanskih pokopališčih; še vse rajše in pobožniše bi obiskovali te posvečene, milo resne prostore — tiha bivališča ranjcev in sestic.

Vidiš, dragi čitatelj, da sem res le glavne reči posnel iz angeljevega zapisnika in da je vendar močno naraslo to zanimivo pisanje. Upam, da ti je všeč to berilo, kakor je bilo meni; kajti ko bi mi ne bilo, bi ti ga ne bil tukaj priobčil. Potrudi se tudi ti, da bode mogel tvoj angeljček varuh veliko dobrega zapisati v knjižico tvojega življenja, prav malo, ali celo nič pa hudega. Tedaj bodeš tudi ti obhajal večno zmagoslavje v rajski radosti.

Češčena si Marija.

**Bodi najvišja pozdravljena žena,
Ki si odpela v nebesa nam pot,
Milosti polna, Marija češčena,
Zvezana z Bogom in s Taboj Gospod!**

Venec devištva Ti čelo ovija,
 Angeljev zbor Te opeva krilat:
 Blažena si med ženami, Marija,
 Blažen telesa je Tvojega sad.

Slava odmeva Ti, s slavo pa h krati
 Prošnje iz prsi se dviga nam glas:
 Sveta Marija, ki božja si Mati,
 Prosi sedaj in ob smrti za nas!

A. Medved.

Vrabček reši ubogo družino iz hude zadrege.

Pri imovitem kmetu Plehanu je služil vrli hlapec Balant pridno in zvesto že deset let. Čeravno njegovih zasluški niso bili posebno veliki, prihranil si je vendar toliko, da si je mogel kupiti malo hišico z vrtom ter na svojo roko pričeti gospodarstvo. Ker je bilo pa pri tem posestvu treba še mnogo poprav, vzel je na posodbo dvesto goldinarjev, katere mu je Plehanov oče rad posodil. Balant se oženi in dobi jako pridno in pobožno ženo k hiši. Zelo sta se trudila oba, varčevala in marsikaj si odrekla, da bi mogla dolg poprej poplačati.

Leta 1805 je bil Balant le še štirideset goldinarjev dolžan. Kar prideró sovražniki v deželo in mladi gospodar je bil primoran obtežiti se z novimi dolgovi, predno je mogel stare poplačati. Hudo je to pritisnilo vrlega moža; vendar si v kratkem zopet toliko opomore, da zniža dolg na poprejšnje stanje. Pride pa še hujše; huda bolezen se začne širiti v vasi in jih mnogo pomorí. Tudi Balant zboli, dokaj denarja mu poberó zdravila in zdravnik. Njegova močna narava in preskrbna postrežba njegove vrle žene pa mu reši še življenje.

Tudi Plehana napade bolezen in mu vzame življenje. Hud vdarec je bil to za mladega Balanta, ker